

Sygn. akt VIII C 1578/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa D. K.

przeciwko Z. K. (1)

o zobowiązanie

1. nakazuje pozwanemu Z. K. (1) dokonanie nieodpłatnej wymiany ościeżnicy do drzwi wejściowych do domu powoda D. K. w lokalu numer (...) położonym w Ł. przy ulicy (...), na ościeżnicę wolną od wad, to jest ościeżnicę typu (...) 150 – stalową, ciepłą, z przegrodą termiczną, w takim samym kolorze jak obecnie zamontowana ościeżnica i skrzydło drzwiowe, to jest (...), w terminie 1 miesiąca;
2. zasądza od Z. K. (1) na rzecz D. K. kwotę 1.217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać od Z. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 714,65 zł (siedemset czternaście złotych i sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 1578/14

UZASADNIENIE

D. K. w pozwie z dnia 24 czerwca 2014 r. skierowanym przeciwko Z. K. (1) wniósł o zobowiązanie pozwanego do nieodpłatnej wymiany ościeżnicy drzwi na nową, wolną od wad – typu (...), to jest ościeżnicę stalową ciepłą z przegrodą termiczną, która nie będzie wykazywać roszczenia od strony mieszkania oraz obciążenie pozwanego kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu D. K. podniósł, że zakupił u pozwanego drzwi zewnętrzne D. R. (...) wraz z ościeżnicą oraz montażem. Powód reklamował ościeżnicę, gdyż pojawiło się na niej zjawisko roszczenia. Reklamacja nie została uwzględniona.

W odpowiedzi na pozew Z. K. (1) nie uznał powództwa, wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany zakwestionował, aby sprzedana powodowi ościeżnica była wadliwa albo nieprawidłowo zamontowana. Podniósł, że zamontowanie drzwi oraz ościeżnicy nie ma związku ze skraplaniem się wody w mieszkaniu powoda.

W piśmie z dnia 20 kwietnia 2016 r., doręczonym stronie pozwanej na terminie rozprawy w dniu 21 kwietnia 2016 r., powód zmienił żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o nakazanie pozwanemu nieodpłatnej wymiany ościeżnicy do drzwi wejściowych do domu powoda w lokalu numer (...) położonym w Ł. przy ulicy (...) na ościeżnicę wolną od

wad, to jest ościeżnicę typu (...) 150 – stalową, ciepłą z przegrodą termiczną, w takim samym kolorze jak obecnie zamontowana ościeżnica i skrzydło drzwiowe, to jest (...) w terminie 1 miesiąca oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. zakupił od Z. K. (1) w ramach prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej pod firmą P.E.I.H. (...) w Ł. drzwi zewnętrzne D. R. (...) wraz z ościeżnicą oraz demontażem starej stolarki i montażem nowej. Powód zapłacił kwotę 3.100 zł, przy czym początkowo drzwi miały kosztować 3.000 zł, jednak powód zgodził się na dodatkowe wyciszenie drzwi za dopłatą 100 zł. Powód chciał wymienić stare drzwi wejściowe w swoim mieszkaniu, gdyż przy różnicach temperatur występowało roszczenie drzwi, ściekała po nich woda. Była to podstawowa przyczyna podjęcia przez powoda decyzji o wymianie drzwi – chciał posiadać drzwi, na których nie występowałoby roszczenie. Powód nie miał podjętej decyzji w zakresie modelu drzwi oraz producenta. Poza likwidacją roszczenia, chciał mieć drzwi solidne, antywłamaniowe.

(faktura VAT –k.12, umowa o roboty budowlano-montażowe –k.13-15, umowa zlecenia –k.28, zeznania świadka I. K. –k.73v-74, zeznania świadka K. K. –k.74, zeznania świadka K. B. –k.74v, zeznania powoda –k.72 w zw. z k.167, zeznania pozwanego –k.72v-73 w zw. z k.167v)

Podczas wizyty w sklepie pozwanego, powód rozmawiał z żoną pozwanego U. K. oraz pracownicą Z. K. (2) S., która przedstawiła powodowi kilka modeli drzwi. Powód poinformował zarówno żonę pozwanego jak i jego pracownicę, że chce mieć drzwi ciepłe i żeby się po nich nie lała woda. Zaproponowano powodowi drzwi D. R. z ościeżnicą 84S, wskazując, że drzwi i ościeżnice spełnią oczekiwania powoda.

(zeznania świadka I. K. –k.73v-74, zeznania świadka K. S. –k.74v, zeznania świadka U. K. –k.75, zeznania powoda –k.72 w zw. z k.167v)

Po kilku dniach od zakupu drzwi, u powoda odbyły się pomiary, a po kilku tygodniach drzwi wraz z ościeżnicą zostały zamontowane w mieszkaniu powoda.

(okoliczności niesporne)

Po zamontowaniu drzwi z ościeżnicą, pojawiło się zjawisko roszczenia.

(zeznania powoda –k. k.72 w zw. z k.167v)

W dniu 06 grudnia 2013 r. powód złożył pisemną reklamację dotyczącą zakupionych drzwi. Powód wskazał, że występuje roszczenie ościeżnicy od strony mieszkania. Podniósł, że od producenta drzwi otrzymał informację, że ościeżnica jest źle dobrana do warunków panujących w mieszkaniu powoda, powinna zostać zamontowana ościeżnica (...) 150 z przegrodą termiczną.

(reklamacja powoda –k.11)

W odpowiedzi na reklamację, sprzedawca wskazał, że decyzja i wybór ościeżnicy należy do klienta i to powód zdecydował, ograniczając zakup do kwoty 3.000 zł, którą ościeżnicę kupił. W konsekwencji pozwany nie uwzględnił reklamacji.

(odpowiedź na reklamację –k.10)

Zamontowana u powoda ościeżnica nie jest wadliwa i została zainstalowana prawidłowo. Drzwi również zostały osadzone w sposób prawidłowy i zgodny z instrukcją montażu. Mając na uwadze warunki, które panują w mieszkaniu powoda, bardziej odpowiednią byłaby ościeżnica (...) 150 jako ościeżnica ciepła. Taka ościeżnica mogłaby ograniczyć zjawisko roszczenia, ale nie doszłoby do całkowitej eliminacji tego zjawiska. Ościeżnica, którą zamontowana u powoda,

powinna być montowana w miejscach ogrzewanych, w ogrzewanych klatkach schodowych. Taka sytuacja nie występuje w lokalu powoda.

(opinia biegłego sądowego –k.88-102, 128v-129)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, oceniając je jako wiarygodne

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że powód nie informował sprzedawcy o zjawisku roszenia oraz, o ty, że zależy mu na drzwiach, po których nie będzie lała się woda. Zeznanie pozwanego w tym zakresie są sprzeczne z całym materiałem dowodowym w sprawie, w tym z zeznaniami U. K. i K. S., które rozmawiały w sklepie z powodem na temat rodzaju drzwi i ościeżnicy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków U. K. oraz K. S. w zakresie, w którym twierdziły, że powód kategorycznie nie zgodził się na zapłacenie kwoty wyższej niż 3.000 zł i dobór drzwi z ościeżnicą uzależniony był od ograniczenia finansowego powoda. Przeczy temu przede wszystkim dopłata 100 zł do ceny drzwi (początkowo miała to być kwota 3.000 zł). Nadto nielogiczne wydaje się twierdzenie, że ważniejsza dla powoda była cena drzwi niż ich funkcjonalność, w sytuacji gdy główną przyczyną wymiany drzwi było występowanie zjawiska roszenia. W ocenie Sądu ograniczenie finansowe powoda mogłoby wystąpić jedynie, gdyby poinformowano powoda, że zaproponowane drzwi i ościeżnica spełnia jego oczekiwania. Gdyby zaproponowano powodowi droższą ościeżnicę, uzasadniając to tym, że tylko taka ościeżnica zagwarantuje ograniczenie zjawiska roszenia, powód zdecydowałby się na droższe drzwi z ościeżnicą. Inaczej zamiar wymiany drzwi na nowe nie byłby uzasadniony.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.), bowiem przepisy tej ustawy stosuje się do dokonywanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaży rzeczy ruchomej osobie fizycznej, która nabywa tę rzecz w celu niezwiązanym z działalnością zawodową lub gospodarczą (towar konsumpcyjny) (art. 1 ust. 1 ustawy). Wprawdzie aktualnie ustawa ta już nie obowiązuje i została zastąpiona ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2014 r, poz. 827), ale zgodnie z art. 51 ustawy o prawach konsumenta, do umów zawartych przed dniem jej wejścia w życie stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z przepisem art. 4 ust. 1 ustawy, sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru (art. 4 ust. 2). W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować (art. 4 ust. 3). Na równi z zapewnieniem producenta traktuje się zapewnienie osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, oraz osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego (art. 4 ust. 4).

Stosownie do przepisu art. 8 ust. 1. ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa

albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy tym, jeżeli sprzedawca, który otrzymał od kupującego żądanie określone w ust. 1, nie ustosunkował się do tego żądania w terminie 14 dni, uważa się, że uznał je za uzasadnione (art. 8 ust. 3). Jeżeli kupujący, z przyczyn określonych w ust. 1, nie może żądać naprawy ani wymiany albo jeżeli sprzedawca nie zdoła uczynić zadość takiemu żądaniu w odpowiednim czasie lub gdy naprawa albo wymiana narażałaby kupującego na znaczne niedogodności, ma on prawo domagać się stosownego obniżenia ceny albo odstąpić od umowy; od umowy nie może odstąpić, gdy niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową jest nieistotna.

W realiach niniejszej sprawy powód domagał się od pozwanego nowych drzwi wraz z ościeżnicą tego rodzaju, że nie będzie występowało zjawisko rosznienia się i skraplania wody. Pozwany został poinformowany, że zakup nowych drzwi jest związany z występowaniem tego zjawiska w domu powoda, a powodowi bardzo zależy na jego wyeliminowaniu. Pracownicy firmy współpracującej z pozwanym przed montażem drzwi dokonali oględzin miejsca montażu, co oznacza, że pozwanemu znane były warunki panujące w lokalu powoda. Pozwany jako profesjonalista powinien zaproponować powodowi ościeżnicę z mostkami termicznymi, bowiem posiadał wiedzę o tym, że tylko taka ościeżnica ograniczy zjawisko rosznienia. Powód jako konsument nie musiał posiadać wiedzy technicznej dotyczącej rodzaju ościeżnicy, jedynie powinien zostać rzetelnie poinformowany o cenie, cechach danego towaru i skutkach wyboru towaru – zgodnie z dobrymi obyczajami w obrocie konsumenckim. Istotą dobrych obyczajów jest szeroko rozumiany szacunek dla drugiego człowieka. W stosunkach z konsumentami powinien wyrażać się on informowaniem o wynikających z umowy uprawnieniach, niewykorzystywaniem uprzywilejowanej pozycji profesjonalisty przy zawieraniu umowy i jej realizacji, rzetelnym traktowaniu konsumenta jako równorzędnego partnera umowy. Za sprzeczne z dobrymi obyczajami można więc uznać działania zmierzające do niedoinformowania, dezorientacji, wywołania błędnego przekonania u konsumenta, wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności. Działania te potocznie określa się jako nieuczciwe, nierzetelne, odbiegające in minus od przyjętych standardów postępowania (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 23 sierpnia 2011 r., VI Aca 262/11).

W ocenie Sądu, z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powodowi nie zaproponowano ościeżnicy z mostkami termicznymi i zapewniono powodowi, że zakupione drzwi wraz z ościeżnicą spełnią jego oczekiwania. Powód kupując drzwi i ościeżnicę (...) 84S działał w przekonaniu, że zjawisko rosznienia zostanie wyeliminowane. Ponieważ tak się nie stało, można przyjąć, że zakupiony przez powoda towar nie odpowiadał umowie.

Zatem w oparciu o powołane przepisy nakazano pozwanemu nieodpłatną wymianę ościeżnicy do drzwi wejściowych do domu powoda w lokalu numer (...) położonym w Ł. przy ulicy (...) na ościeżnicę wolną od wad, to jest ościeżnicę typu (...) 150 – stalową, ciepłą z przegrodą termiczną, w takim samym kolorze jak obecnie zamontowana ościeżnica i skrzydło drzwiowe, to jest (...) w terminie 1 miesiąca.

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 k.p.c. Przepis art. 98 § 1 k.p.c. stanowi o tym, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu. Sąd uwzględnił powództwo zgodnie z żądaniem pozwu. W konsekwencji należy przyjąć, iż powód wygrał proces w całości. Na należne stronie powodowej koszty procesu złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa uiszczona przez powoda w kwocie 17 zł oraz minimalna stawka adwokata będącego pełnomocnikiem powoda obliczona od wartości przedmiotu sporu, opiewająca na sumę 1.200 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi koszty sądowe, od poniesienia których powód został zwolniony.